

บทที่ 5

สรุปผลการค้นคว้า

ได้เปรียบเทียบโอกาสการตรวจพบหลักฐานการกระทำชำเรา ระหว่างการตรวจหาดีเอ็นเอ ไมโครแซทเทลไลต์ ตำแหน่ง DYS390 กับ การตรวจหาตัวอสุจิ จากน้ำซ้บช่องคลอดของผู้เสียหาย จำนวน 60 ราย พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.359$) แต่เมื่อศึกษาในกลุ่มย่อยของตัวอย่างน้ำซ้บช่องคลอดตามปริมาณที่ตรวจพบตัวอสุจิ พบว่าในตัวอย่างที่ตรวจไม่พบตัวอสุจิ 30 ตัวอย่าง สามารถตรวจเจอลักษณะดีเอ็นเอ ไมโครแซทเทลไลต์ ตำแหน่ง DYS390 ได้ถึง 40% และในตัวอย่างที่ตรวจพบตัวอสุจิปริมาณ 1+, 2+ และ 3+ สามารถตรวจเจอลักษณะดีเอ็นเอ ตำแหน่ง DYS390 43%, 83% และ 100% ตามลำดับ ซึ่งโอกาสของการตรวจพบลักษณะดีเอ็นเอ จะแปรตามปริมาณตัวอสุจิที่พบ ดังนั้นจากผลการค้นคว้าจึงแสดงให้เห็นว่าการใช้วิธีตรวจหาดีเอ็นเอ บนโครโมโซมเพศชายร่วมกับการตรวจหาตัวอสุจิ จะช่วยเพิ่มโอกาสการตรวจพบวัตถุพยานในการกระทำชำเราได้มากขึ้น